

Herinneringen Rudolf Kahl

Met veel zelfinzicht getekende autobiografie van een lastige jongen in het na-oorlogse Duitsland.

Ingrediënten:

Tweede Wereldoorlog, Duitsland, opvoeding, erotiek

Uitgever: Espee/Xtra Jaar: 1983/2010 Aantal bladzijden: 192

Waarom oude koeien uit de sloot halen, vraagt de volwassen Ik-figuur zich op de eerste bladzijde van *Herinneringen* af. Dat wordt in de loop van het verhaal duidelijk: hij is impulsief, naïef en opvliegend van karakter en vraagt zich af waar dat vandaan komt. Hij is een "bastaardkind" van zijn vader, een voor de nazi's werkende ondernemer en diens secretaresse. Zij geven niets om hem, een ellendige gang langs pleeggezinnen en tehuizen volgt. Zijn eerste seksuele ervaringen zijn met een onfrisse oom, aardige meisjes stoot hij van zich af door sociaal onvermogen. Stoere jongens troggelen hem zijn speelgoed en zijn katje af. In het na-oorlogse Duitsland zijn nog overal echte wapens om mee te spelen. Maar hij kan goed tekenen en wordt uiteindelijk technisch tekenaar.

De tekeningen in dit album zijn zeer gedetailleerd en ook wel afstandelijk, alsof Kahl moeite heeft met het weergeven van zijn gevoelens - wat de kern van dit boek raakt!

In de recente uitgaven van dit album, dat al in 1983 verscheen, staat een interview met Kahl door Ischa Meijer; via de link rudolfkahl.nl/herinneringen is deze graphic novel online te lezen.

Vragen:

- In hoofdstuk 51 komt de hoofdpersoon voor het eerst in Nederland, hoe bevalt hem dat?
- Wat gebeurt er in Brazilië met hem?
- Zoek een tekening waaraan je goed kunt zien dat Kahl technisch tekenaar is.

NAPAT IK DE 'NATURFREUNDE' VAARWEL HAD GEZEGD, WERD DE VRIJETIJDSBESTEDING WEER AAN MEZELF OVERGELATEN. AL TE VEEL VRIJE TIJD WAS ER TROUWENS HIET, OMDAT IK ELKE DAG TOT IN DE LATE HAMIDDAG WERKTE EN PAS TEGEN BETENSTIJD THUIS KNAM. 'S MONDS LAG ER PAN VAAK NOG HUISWERK VAN DE VAKSCHOOL OP ME TE VINCHTEN OF HOEST HET 'BERICHTSHEPT', EEN SOORT VAN WERKPAGBOEK, WORDEN BIJGEHOUDEN MET TEKST EN EEN TEKENING PER WEEK. NAAR TOCH BUEEF ER NOG TIJD OVER VOOR HOBBES, ZOALS HET NASCHILDEREN VAN KALENDERPLATEN, LEZEN OP MUZICEREN, HET LAATSTE TOT VERDRIET VAN MIJN OMGEVING.

ZATERTAR NAMIPPAR WAS VOOR DE ACCORDECNLESSEN GE-RÉGERJEERD. NU IK DAT INSTRUMENT EENMAAL HAD, WAS HET NET MEER TAN BILLIK, DAT IK HET OOK LEERDE TE BE-STELEN. IK HAD BERDER AL EENS MANDOLIENLESSEN GE-VOLED, NADAT IK OP EEN VERJAARDAR EEN PORTINGESE MANDOLINE HAD GEKREGEN; NOTENLEZEN WAS DUS NIET BE-REEL NIEUW VOOR ME. MIJN NILITIKALE BEGAARDREID WAS ECHTER MATIG EN LAR VOORNAMELISK OP HET INPROVISATIEVLAK, WANT IK HIELD ERVINN OM ACCOORDEN TOT MELODTEN AANEN TE RUSGEN EN ZO ALE MOGELISKE STEMMINGEN - VOORNAME-LIJK ZWAARMOEDIGE - TE CREEREN. OOK HIER WEER DE NEIGHING OM VAN HET VOORGESCHRENENE AP TE WIJKEN. AAN DIE ACCORDEONOEFENINGEN HEB IK OVERGEHOUDEN, DAT IK ALLEEN MET DE RECHTER HAND PLAND OF ORGEL KAN STELEN - EN DAN HOG VOORNAMELIJK IN C-GROOT!

OMBRT IN ALS TWEEDEJAARS-LEERLING SO MARK IN DE MAAND VERDIENDE, KREEG IK ZAKGELD EN KON IK HET ME VERDORLOVEN OM ELKE ZONDAG NAAR DE BIOGCOOP TE GAAN - IETS AIDERS WAS ER VOOR MIJ OP DIE AISCHLINGELIJKE PAREN TOCH NIET TE POEN. PEINE HAD TOEN NOG WIJF 'KIND'S', DUIS KELIZE GENOEG, MIJN DAGDROMEN HINGEN NU AF VAN DE PLIM DIE IK DIE ZONDAG NAD GEZIEN, WANT IK BELEEPDE VERVOER HEISS ANTREWELLIJKS. IN ROMANTISCH OPTACHT LEEPDE IK VOLLEDIG IN ZELPVIRIZONNEN VERDIALEN DIE DOOR DE PROPUKTEN UIT DE KITSCHKEINGENS VAN DIT, BANARA, PRISMA, UTA, ZOUL CENTURY FOX EN PARAMOUNT WAREN GENEPHIGEN VAN KITSKEERD. MIJN BEELD VAN RONANTIEK EN BEK WERD GEHEEL DOOR DEZE SCHEPPINGEN VAN KLATERGOUP EN VOLKSVERMAAK BEPAALD, EEN HAMPICAP, WAARDNOER IK WAARSCHIJNLIJK NIET ALEEN GEBUICT GING. MET DE REALITEIT VAD DIT BEELD IN IEDER GEBUIL WERING TE MAKEN, MAAR OMDAT IK DIE REALITEIT TOCH HIET OF MIJN WEG TEGEN KWIM, MAANTE HET VOOR MIJ OP PAT MOMENT GEEN ENKEL VERSCHU.